

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 3193
Αριθμ. Πρωτ. Αίτησ. Κατ. Εγγράφων: 241
Ημερομ. Κατάθεσης: 17/2/2026

Αθήνα, 17 Φεβρουαρίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΑΚΕ

ΠΡΟΣ: Υπουργό Εξωτερικών
Υπουργό Δικαιοσύνης

Θέμα: «Γερμανικές αποζημιώσεις και αναγκαστικό κατοχικό δάνειο – Αποδόμηση της γερμανικής θέσης περί “νομικά και πολιτικά λήξαντος ζητήματος” και εθνική στρατηγική διεκδίκησης»

Με αφορμή τις πρόσφατες αποκαλύψεις και τις φωτογραφίες που βρέθηκαν στο Βέλγιο από την εκτέλεση 200 αντιστασιακών στο Σκοπευτήριο Καισαριανής από τους Γερμανούς Ναζί, επανήλθε στο προσκήνιο η διεκδίκηση του κατοχικού δανείου και των Γερμανικών επανορθώσεων.

Η Ελληνική Δημοκρατία διατηρεί ενεργές και μη παραιτηθείσες αξιώσεις έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που αφορούν:

- Πολεμικές επανορθώσεις και αποζημιώσεις για εγκλήματα πολέμου, καταστροφές υποδομών και ολοκαυτώματα.
- Το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο του 1942, το οποίο αποτέλεσε διακρατική οικονομική υποχρέωση αναγνωρισμένη από την ίδια τη γερμανική διοίκηση κατοχής.

Το 2019, η Βουλή των Ελλήνων ενέκρινε ομόφωνα τη διεκδίκηση των αξιώσεων και απεστάλη ρηματική διακοίνωση προς τη γερμανική κυβέρνηση.

Η απάντηση της Γερμανίας ήταν ότι το ζήτημα θεωρείται «νομικά και πολιτικά λήξαν».

Η γερμανική επιχειρηματολογία στηρίζεται κυρίως σε:

1. Συμφωνία Λονδίνου (1953)

Η συμφωνία προέβλεπε αναστολή – όχι παραίτηση – από αξιώσεις έως την οριστική διευθέτηση του γερμανικού ζητήματος.

Δεν υφίσταται ρητή παραίτηση της Ελλάδας.

2. Συνθήκη «2+4» (1990)

Η Ελλάδα δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος.

Δεν υπάρχει ρητή αναφορά σε παραίτηση τρίτων κρατών από αξιώσεις.

Επομένως δεν μπορεί να δεσμεύεται η Ελλάδα από συμφωνία στην οποία δεν συμμετείχε.

3. Κρατική ασυλία (Διεθνές Δικαστήριο Χάγης, 2012)

Η απόφαση αφορούσε διαδικαστικό ζήτημα ετεροδικίας και όχι την ουσία των αποζημιώσεων.

Δεν κρίθηκε το δικαίωμα της Ελλάδας να διεκδικήσει διακρατικά τις αξιώσεις της.

4. Διμερής συμφωνία 1960 (115 εκ. μάρκα)

Αφορούσε περιορισμένες αποζημιώσεις σε θύματα διώξεων.

Δεν κάλυπτε το κατοχικό δάνειο ούτε γενικές επανορθώσεις.

Δεν υπάρχει διεθνής δικαστική απόφαση που να απορρίπτει τις ελληνικές αξιώσεις επί της ουσίας.

Δεν υπάρχει συνθήκη παραίτησης της Ελλάδας.

Δεν έχει κινηθεί διεθνής δικαστική διαδικασία από ελληνικής πλευράς.

Δεν έχει παρουσιαστεί εθνικό σχέδιο διεκδίκησης.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτώνται οι Αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Ποια είναι η επικαιροποιημένη νομική θέση της Ελληνικής Δημοκρατίας για το κατοχικό δάνειο και τις επανορθώσεις;
2. Έχει εκπονηθεί πλήρης νομική γνωμοδότηση μετά το 2019;
3. Προτίθεται η κυβέρνηση να ζητήσει διεθνή διαιτησία ή προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο;
4. Ποια συγκεκριμένα διπλωματικά βήματα έχουν γίνει από το 2019 έως σήμερα;
5. Υπάρχει χρονοδιάγραμμα ενεργειών ή το θέμα παραμένει σε επίπεδο ρηματικών διακοινώσεων;
6. Προτίθεται η Ελλάδα να θέσει το ζήτημα σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Συμβουλίου;

Αίτηση Κατάθεσης Εγγράφων (ΑΚΕ)

Παρακαλούνται οι αρμόδιοι Υπουργοί να καταθέσουν:

1. Το πλήρες κείμενο της ελληνικής ρηματικής διακοίνωσης του 2019.
2. Το πλήρες κείμενο της γερμανικής απάντησης.
3. Τυχόν μεταγενέστερη διπλωματική αλληλογραφία.
4. Νομικές γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
5. Εσωτερικά υπηρεσιακά σημειώματα σχετικά με στρατηγική διεκδίκησης.
6. Οικονομική αποτίμηση των αξιώσεων σε σημερινές τιμές.

Το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων και του κατοχικού δανείου δεν αποτελεί ιστορικό σύμβολο αλλά ενεργή διακρατική αξίωση.

Η επίκληση περί «λήξης» δεν δεσμεύει την Ελλάδα εφόσον δεν υπάρχει ρητή παραίτηση ή διεθνής δικαστική κρίση.

Η εθνική μνήμη δεν μπορεί να παραμένει αντικείμενο παθητικής διαχείρισης.

Ο ερωτών Βουλευτής

Γεώργιος Μανούσος
Β2 Δυτικού Τομέα Αθηνών